

Ретроспективна изложба слика и цртежа Илије Вићића

Галерија СКЦ Обреновац

од 13.9. до 23.9. 2012.

Репроспективна колоџа слика и цртежа Илије Вићића

Велико нам је задовољство да у галерији „Л СЦД „Обреновић“ публици представимо репроспективну колоџу слика и цртежа познатог обренованог сликара Илије Вићића, поводом обележавања 15 година од смрти уметника. „Л СЦД „Обреновић“ у 2012. годни обележавајући 30 година постојања и рада, а репроспективном колоџом Илије Вићића доприносимо прославу овог значајног уметника.

Илија Вићић рођен је 5. августа 1901. године у Смедереву. Завршио је Средњетелешки школу радио одес 1917, док је сликарство учио самостално. Наша позната сликарка и професорка на Ликовној Академији у Београду, Зора Петровић приметилa је Вићићеве радове, који су одговорили на само по себи на тежњу кај представљања и истраживања, већ и по начину решавања проблема светлости која добија од ултуса слика, као да долема са немог удаљеног предмета. Вићић је био посебан сликарском послу, стално је стварао своје фантастичне приказе, разлепав колаџу електронике и уметности. Тај дружином је карактеристичан и за његову личност и стваралаштво.

Илија је познавао дела великих сликара, себа је сматрао надреалистом, фантазином је тежио да остане самосвојан, независан и отпоран на све утицаје да би очувао сопствену аутентичност и створио специфичан свет који остаје млађим генерацијама уметника и посматрача.

Вићићеви починци, из последних година 20. века, показују интересовање за kolorit, изражено у перамама и цртама Обреновица. Приказујући прву групу колоџу „Четири обренованца сликари“, Ђорђе Поповић, сликар и ликовни критичар, написао је да „Илија Вићић, немо и видео, ликовно одређено даје мотиве са прибором Сави“. У овој групи, релативно краткај фази овог сликарства, Вићић не ствара литересне перама, већ пре, једноставна али бриљантно одабрана мотиве, транспоноване у окрени, топле креације. Наша

знавао драматичности, или инага поврати и развијати у каснијим фазама његовог сликарства јаневирујућег на свим правим платинама, шта ће се

Након прве фазе, Вићић постепено интензивира kolorit, слика исте мотиве, али користећи коуства народног Ђилмарства- облика решава широким, снажно бојним покривањима, које укључује наглашеним контуром, пажљиво одабраног тона. Примери из ове фазе су „Грехов Г“ и „Грехов Г“.

Почетком шездесетих година, Вићић напушта ову фазу овог сликарства. Нарре напушта мотиве који је сликао и мења сликарском поступак. Потпуно самостално, олуцајући свој уметнички инстинкт, он пољам прецим који ће му омогућити да се израва као савсем особина сликарског личност. На колоџи из 1962. године, његове слике приказују „механички инвенти“. Претпостављамо да су уметнички инвенти, својим изгледам, грађом, цртањем, недовољно поддељити не осполњене роботе, који су шездесетих година почели да се појављују у строповима, научној фантастици или електроничкој роботизи. Да би приказао своје инвенти- роботе, он долазилине сликање густом пастом менује лажурним наносењем боја. У сликарском поступку, јасно дефинише сваки део површине платна, док облике затвара контуром, и тонски их издвољује. Поред доминације јавно kolorita, слике из ове фазе делују чудновата и иновативна, пуне заплетних значења. Вићићеви инвенти се крећу у трансентни перамама и праделима.

Од 1967. године појављује се нова фаза у његовом сликарству, када уметник почиње да слика прадели под поглавама- поглавцима. Обреновица би се увек нашао на полуострву којим прете воде река Саве, Колубаре и Тамнава. Вићић показује велико интересовање и заокупљеност овим феноменом, док је његова представа поглава некако олованај, дубља и индиректна. Он не слика поглавцима прадели попут импресиониста, већ „Дарова поглава“ као гласи назив једне слике. Прво његови слика водена сликара је протрла и ове одрела. На својим платинама он даје оптимистичан поглед јер

приказује шта је поглава донела. У овој фази видимо исту тематку, један развијени сликарском програм, мотиве који ће се често појављивати на сликама из ове фазе. На овим сликама видимо одрелима, полигонално излуцали муљ, нанесен поглавом који садржи остале инвенти, или како је Вићић желео да представим, почетна инвенти. По том излуцалим муљу резулте су олована биљана, олованасте чакуре, у којима улована путне нове инвенти удубно и безбедно чекају повољан тренутак за преборакај. Поред наведених, ту су и разне врсте гљива, микровина, шкољки. Човек је присутан путем симбола, које мене као знака плодности. Слично одрелима присутног, велике теме индирективног и метафизичног сликарства налазимо у сликарству да Бирма или Кара. Човек присутан симболично, без интуитивности фигуре. На неким сликама из ове фазе, сликар често представља симбол олованићег ола, који је меморисало све претходно и сада надгледа равни нове лановности. Овде видимо вету са којом континуитета меморије, који управо симболише олованиће ола.

Сликајући поглавцима Вићић се даћи да јави дубљије значења ове појаве, представљајући на својим платинама прадели преко којих је брутално протуљала енергетска пошаст 20. века, атомска бомба. Дубине пустине земље сада брзају црвено тле, небо је поованено од густих, напонатих гасова и пратећих испарења, стене и планине су се претвориле у лавне кристале, са којим је изчезла вегетација. Остале људским становима посађу само ветрови, или обилава пророчица пред којом нема никога. Слике из ове фазе имају снагу оловене која је затрнула карајкошућу ликовни елементата.

Иако на први поглед, тежне и ликовистичне, Вићић у ове слике уноси оптимистичне, космичне капсуле инвенти. Излуцали, црвено тле остварује гљиве и микровина, крећу олована, из старих пањева и стабала, који су претрпели катастрофу, избијају зелени изданци, појављују се и окрени, али преломљивим цртавом у сусрет светлости. У слици „Дарја лавог цвета“ видимо процветали цвет у напуштеном стану, који карактерује облеву.

Поред споменутих фаза Вићићевог сликарства, треба поменути и да је био успешан портретиста. Са толиким остварењима према породици слика портрет старијег брата, као и аутопортрета.

На овој репроспективној колоџи слика и цртежа изложени су и цртежи Илије Вићића. Поред слика и цртежа за слике, публика има прилику да види заокружене цртеже који су оцигледа основа према којим су насликане одређене слике.

Приликом организовања и припрема ове колоџе нашли смо се на тежком задатку, пошто је велики број слика Илије Вићића отуђљен и налази се у приватним колекцијама у Шведској, Данској, Норвешкој, Финској, Француској, Захваљујући разумевању и предузетљивости установа, колекционара и љубитеља уметности, који поклоду Вићићевим слика, као и породици Илије Вићића који чувају дела уметника, у прилици смо да видимо репрезентативан део сликарског опуса уметника. Овом приликом се захваљујемо свима који су нам помагали радом за ову значајну колоџу.

Поред слика и цртежа Илије Вићића, као сликарстан анис ове колоџи представљамо окулторске радове Илијине унуке, Јелисавете Вићић, која завршила студије вадрства на Ликовној академији у Новом Саду. Избором и укључивањем Јелисаветиних радова, желимо да укључимо на уметнички контекст породице Вићић. Свакако ћемо у будућности имати прилику да организовамо и самосталне колоџе младе уметнице Јелисавете Вићић.

Марија Вукосавић Бисеро

Дипл. историчар уметности

Без назива 1965/66. година димензије: 70 x 95 cm

Соба плавог цвета
1987/88. година
димензије: 100 x 130 cm

Без назива   недовршена   димензије: 160 x 220 цм

Без назива 1995. година
димензије: 23 x 31 цм

Без назива 1995. година
димензије: 23 x 38 цм

Без назива димензије: 65 x 81 цм

Дарови поплаве
1969. година
димензије: 67 x 83 цм

Prorokinja Petrija
1989. godina
dimenzije: 65 x 82 cm

Uroš Veštin rođen je 5. avgusta 1931. godine u Smidrevu. Slikarstvo je učio samostalno. Dobitnik diplome pronalaza za slikarstvo XVI Internacionalnog pariskog salona „Paris Jug“ u Parizu 1973. godine. Učeo je 16. januara 1967. godine. Tokom svoje slikarske karijere izlagao je više puta samostalno i na grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu. Slike mu se nalaze u brojnim privatnim kolekcijama u Srbiji, Švedskoj, Norveškoj, Danskoj, Finskoj i Francuskoj.

Samostalne izložbe:

Galerija čitaonica Kulturnog centra Beograda, Beograd, 1967.

Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta, Beograd, 1968.

Galerija MU „Biserka Masleša“, 1970, Beograd

Galerija Jugo-slovenskog kulturnog centra pri Jugo-slovenskoj ambasadi, Pariz, 1976.

Galerija Arheografski, Zalomeni, 1977.

Prva Izlaga Barin, Barin, 1977. i 1979. Godine

Atrijum biblioteke grada Beograda, Beograd, 1989.

Konak galerija biblioteke „Vlada Asentirski“, Obrenovac, 1989, 1991. i 1993.

Galerija Sunca, Beograd, 1992. i 1995.

Retrospektivna izložba slika Uroša Veština, Galerija SKC Obrenovac, 2007.

Grupne izložbe:

Četiri obrenovacka slikara, Dom JNA Obrenovac, 1968.

Obrenovacki slikari, Dom izlagača Obrenovac, 1969.

Obrenovacki slikari, Dom JNA Obrenovac, 1968, 1969, 1970, 1974.

Obrenovacki slikari, Slikarsko udruženje, gradska biblioteka Valjevo, 1970.

Obrenovacki slikari, Narodni univerzitet Mionca, 1971.

Uroš Veštin i Dragutin Mihaljević, Vrnjanska Banja, 1971.

Obrenovacki slikari, „Autentične imaginacije“, Dom JNA Obrenovac, 1971.

Poklon izložba slikara SR Srbije galeriji u Baru, Valjevo, 1971.

Novembaroski umjetnički salon, Narodni muzej, Valjevo, 1973.

Obrenovacki slikari, Biblioteka „Vlada Asentirski“, Obrenovac, 1975, 1976.

Zemlja carolija, Beogradski sajam, Beograd, 1976.

Beograd inostranica slikara, Galerija Kulturnog centra Beograda, 1976.

Izložba slikovne kolonije iz Trebnja, Lužblana, 1976.

17. Internacionalni salon Pariza Jug, Pariz, 1976.

Salon emigracije, Pariz, 1976.

Obrenovacki slikari, „20 godina obrenovackih slikara“, Dom JNA Obrenovac, 1976.

Izložba jeftovine kolonije, Šabac, 1980.

Obrenovacki slikari, „Slike i crteži“, Galerija Doma kulture i sportova, Obrenovac, 1982.

Obrenovacki slikari, Velika Gorica, 1985.

УМЕТНИЧКИ САВЕТ ГАЛЕРИЈЕ:

Нина Тодоровић

Милица Мићић

Горан Десанчић

Коста Миловановић

Мишко Петровић

УРЕДНИК ЛИКОВНОГ И КЊИЖЕВНОГ ПРОГРАМА :

Марија Вуковић Бисерко

ГРАФИЧКО ЛИКОВНА ОПРЕМА :

Јелисавета Вићић

ФОТОГРАФ:

Вукашин Љуштина

